Krimināllieta Nr. 11089097615
Lietvedības Nr. K29-0716/16/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016. gada 5. maijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A. Dzērve,
piedaloties prokuroram G. Voicehovičam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas.
Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/, būdams persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, neatļauti lietoja narkotiskās vielas, proti:

/pers. A/, būdams 2014. gada 6. novembrī saukts pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46. panta pirmajā daļā, izdarīšanu un brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, ne vēlāk kā 2015. gada 29. aprīlī, lietoja narkotiskās vielas – heroīnu, metadonu. 2015. gada 29. aprīlī ap plkst. 12.15, Maskavas ielā 357, Rīgā, /pers. A/, kurš bija narkotisko vielu reibumā, aizturēja policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā.

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē apliecināja, ka viņam ir saprotama valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzība pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un uzturēja pirmstiesas izmeklēšanā pieteikto lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, jo viņš kā persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotisko vielu. Apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurora viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas izdarīja krimināpārkāpumu.

Izanalizējot apsūdzētā /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņš:

- administratīvi sodīts (lietas 13., 73.-74. lapa);
- agrāk sodīts (lietas 46.-47. lapa); pēdējās divas reizes ar:
- Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 15. septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas, piemērojot 47. panta otro daļu un 48. panta pirmās daļas 12. punktu, ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu (lietas 46. lapa);
- Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 25. novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas, piemērojot 47. panta otro daļu un 48. panta pirmās daļas 12. punktu, ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu; pēc soda izciešanas atbrīvots 2015. gada 22. martā (lietas 46. lapa);
- no vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka Latvijas Republikas nepilsonis, neprecējies, vidējā speciālā izglītība, apgādībā meita, agrāk sodīts, nestrādā, dzīvo /adrese/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. panta nosacījumus, proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ar noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā veselības kaitējums tiek nodarīts pašam. Apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību. Ar narkotisko un psihotropo vielu apriti un lietošanu saistītie noziedzīgie

nodarījumi būtiski apdraud sabiedrības drošību un ar likumu aizsargātās pilsoņu tiesības un intereses, par ko liecina gan narkotisko un psihotropo vielu reibumā un ietekmē izdarīto noziegumu īpatsvars un šādu noziedzīgu nodarījumu skaita pieaugums, gan narkotisko un citu apreibinošo vielu izplatība, gan lietotāju un no šādām vielām atkarīgo personu skaita palielināšanās.

Tiesas ieskatā, tieši vaļsirdīgā atzīšanās izdarītajā, tiesas sēdē izteiktā nožēla par izdarīto ir viens no būtiskākajiem priekšnoteikumiem, kas ļauj tiesai iegūt pārliecību par to, ka vainīgais ir izdarījis pozitīvus secinājumus un turpmāk centīsies likumpārkāpumus vairs nepieļaut. Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir mēģinājis izdarīt secinājumus pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas un ir centies iekļauties vispārpieņemtajās sabiedrības uzvedības un morāles normās, ir pastāvīga dzīves vieta, nav ierosināti citi kriminālprocesi, tādējādi tiesa nāk pie secinājuma, ka soda mērķi var sasniegt, neizolējot /pers. A/ no sabiedrības.

Ievērojot minēto, lai ievērotu soda un noziedzīga nodarījuma samērības principu, panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, tiesa secina, ka apsūdzētajam sods nosakāms piespiedu darbu veidā, kas sabiedrības labā sasniegs tā piemērošanas mērķi – veiks /pers. A/ audzinošo un preventīvo funkciju.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40. pantu piespiedu darbs ir personas piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40. panta otro daļu piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām. Tiesa, izvērtējot minēto, nekonstatē apstākļus, kuri liegtu apsūdzētajam izpildīt piespiedu darbu.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā piespiedu darbs disciplinēs apsūdzēto. Turklāt apsūdzētā uzvedību piespiedu darbu veikšanas laikā kontrolēs Valsts probācijas dienests, tādējādi samazinot iespēju izdarīt citus likumpārkāpumus, bet vienlaicīgi sniedzot sabiedrībai labumu ar savu darbu. Tāpat tiesa ņem vērā ka, piespriežot piespiedu darbu, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības.

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama apstākļos, kad apsūdzētais atzīst savu vainu.

Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet no tiesu prakses (sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).

/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda izciešanas laikā ieskaitāms /pers. A/ īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadītais laiks no 2016. gada 20. janvāra plkst. 13.40 līdz 2016. gada 22. janvārim plkst. 13.10 (divas dienas).

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512., 520. pantu tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā, un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā /pers. A/ 10 darba dienu laikā jāreģistrējas Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā piespiedu darba izciešanai Rīgā, Dzirnavu ielā 91/3.

Soda termiņā ieskaitīt /pers. A/ īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadīto laiku no 2016. gada 20. janvāra plkst. 13.40 līdz 2016. gada 22. janvārim plkst. 13.10 (divas dienas).

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā – atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt daļā par noteikto sodu vai pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem desmit dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese (*personiskais paraksts*) A. Dzērve